

Bonne: Det forekommer mig, at der er en urigtig Bestemmelse i det foreliggende Udkast, hvilken iøvrigt ogsaa findes i vor nujældende Lovgivning om Værnepligten, nemlig den angaaende Lodtrækningen. Det er unægtelig en Byrde for Alle, uanset i hvad Stilling han er, at aftjene sin Værnepligt; men denne Byrde bliver saameget større, jo længere Tjenestetiden varer. Jeg formener derfor, at det vilde være heldigt, om Lodtrækningen ophørte, og Garnisonstjenesten derved blev kortere og lige for Alle. Jeg veed vel, at ærede militaire Medlemmer gjøre gjældende, at vi ikke kunne faae en god og veldisciplineret Hær uden efter en lang Garnisonstjeneste; men jeg troer dog, at Erfaringen fra 1848 har vist det Modsatte, idet flere Tropper dengang bleve indkaldte og, efterat være indøvede paa Skolen, strax overgik til Hæren. Jeg troer, at de fuldt saa vel som de, der havde gjort en længere Garnisonstjeneste, lagde Dydighed for Dagen. Det er min faste Overbeviisning, at Lodtrækningen er en urigtig Bestemmelse; da jeg imidlertid ikke er sagkyndig i denne Sag, vil jeg i saa Henseende tillade mig at appellere til de mere sagkyndige Medlemmer, og det vil da berøe paa, om jeg faaer Formodning for, at min Mening er rigtig og kan gennemføres, hvorvidt jeg i sin Tid vil tillade mig at stille Endringsforslag.

Justitsministeren: De Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre, ville nærmest komme til at knytte sig til, hvad der blev ytret af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Beck). Gjennem den Fremstilling af Lovudkastets Skjæbne her i Salen, som han gav, kom han til at fremhæve to Hovedspørgsmaal som de, paa hvilke han egentlig lagde Vægt med Hensyn til det Standpunkt, han troede, man burde have indtaget ved Udarbejdelsen af Udkastet. De to Hovedspørgsmaal vare, dels om man kunde antage, at Marinen kunde være tilfreds med Lovudkastet, som det foreligger, dels hvorvidt i det Hele Bestemmelsen i § 7, som han omtalte, fortjente Bifald, den nemlig, hvorefter de Værnepligtige, der idetmindste have erhvervet Halvbefarenhedsgrad og derhos søge deres Erhverv ved Søfart, skulle betragtes,

som om de have valgt at aftjene deres Værnepligt ved Søværnet. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand besvarede det første Spørgsmaal rigtigt, idet han drog den Slutning, at Marinen maatte antages at være tjent med det, siden den ikke havde udtalt sig derimod. Jeg troer dette er rigtigt, men ogsaa af den Grund, at det forekommer mig, at Udkastets Bestemmelser ere saa fuldkommen i Marinens Interesse, at den maa føle sig opfordret til at være veltilfreds dermed, i hvilken Henseende jeg alene skal henvise til Slutningen af Udkastets § 22, hvorved Marinen kommer til at udøve en Brug af Mandskabet, som efter de tidligere Bestemmelser ikke har staaet den frit, nemlig med Hensyn til Distinctionen mellem Tjenesten paa Flaaden og paa Orlogsværftet. Det andet Spørgsmaal, paa hvis Besvarelse den ærede Rigsdagsmand lagde Vægt, var, hvorvidt den af ham fremhævede Bestemmelse i § 7 kunde bifaldes, og han opfordrede til at besvare Spørgsmaalet fra den rene juridiske Side. Jeg troer, at der fra den juridiske Side ikke kan være Noget imod at optage en saadan Bestemmelse i Loven. — Det næste Punkt, som den ærede Rigsdagsmand med Hensyn til denne Bestemmelse ønskede besvaret, var, om Bestemmelsen i sig selv fyldestgjorde Billighedshensyn; jeg kan ikke med ham finde, at der i den Henseende skulde være noget Ubilligt imod Mandskabet; Bestemmelsen er i fuldkommen Samklang med de Hensyn, der gjøre sig gjældende i Loven i det Hele med Hensyn til Anvendelse af Mandskabet til det, hvorefter de Paagjældende efter deres foregaaende Livsforhold maae anses at være meest skikkede, og jeg troer, at der saameget mindre kan være Tale om nogen Ubillighed for deres Vedkommende, som det efter de Betingelser, hvortil Bestemmelsen i § 7 er knyttet, ialtfald maa staae i deres egen Magt, at disse Betingelser ikke komme til at indtræde. I Forbindelse med disse Antydninger knyttede den ærede Rigsdagsmand hertil den Udtalelse, at han maatte finde det særdeles ønskeligt at gjøre Loven til Gjenstand for ny Drøftelse, hvorved der kunde komme en større Consequents ind i den, en Consequents, der ialtfald kunde lede til, at det hele Forhold blev mere overflueligt,